

הכנה לחג השבועות:

- ערב ר"ח סיון עת רצון גדול מאוד להתפלל על בנים צדיקים ובנות צנועות, גם על הבנת התורה ושמירתה המצוות, ובניו בתים כשרים ונאמנים.
- ויאמר בכוונה תפילת השל"ה . ויוסיף מלבו על צאצאיו ודורותיו,
- ויכוון על החינוך והגזירות שבל ימשול זר בחינוך צאצאיו
- יפריש מעות לצדקה בעין רחבה ולב נדיבה, **חיד"א**
- ועת רצון לעלות לציון הצדיק ששם מקום קיבול תפילות כידוע.
- וכל ענין התפילות והעת רצון שייך גם לנשים.
- אין אומרים תחנון מראש חודש עד י"ג בטוין, וכן א"א העקידה ורבש"ע ותפילה לרוד.
- חודש סיון מסוגל לגאולת הנפש, כמו ניסן שמשוגל לגאולת הגוף. ביא חיל חיד' דרוש לשבת כלה א שואלין ודורשין בהלכות החג קודם החג ל' יום, והיות שאין מצות מיוחדת בחג הזה, בלימוד התורה מקיימים מצות שואלין ודורשין בתוספת לימוד ועסק התורה מל' יום קודם החג.
- הגר"א פסק ששואלין ודורשין של חג השבועות מתחיל מראש חודש סיון.
- כל ההלכות של ימי הספירה נוהג מעיקר הדין עד יו"ט ויש מקילין בגי' ימי הגבלה.
- יש שמתניין שמיעת מניוויק בעריו"ט ולפי הארז"ל יש למנוע.

שלושת ימי הגבלה:

- החיד"א כתב על שלושת ימי הגבלה "הימים הללו קודש הם" ומסוגלים ליטהר, לקנות ענוה ואחדות, ולהבין ולהשכיל בתורה.
- ב"שלשת ימי הגבלה" יש להתקדש ביותר, שאז נמסר לנו סודות וענינים נפלאים.
- מובא בספרים הקדושים, ש'שלושת ימי הגבלה' – כחודש אלול, 'ליל שבועות' - כראש השנה, 'שחרית' - כיום הכיפורים, 'מוסף-כתר' - כתפילת נעילה, ו'שמחת החג' - כשמחת תורה.
- מה עשו ישראל בחר סניי מר"ח עד שבועות, התפללו תפילות אהבה רבה. ^{[פאות:היום ורצה וישנע}
- גם אם בכל ימי העומר לא הכין את עצמו כראוי, קען מען ערב שבועות א שפרינג טאן כך אמר כ"ק רביה"ק זי"ע 'עד ממוחרת השבת השביעית' פ' עד היום 49, תספרו מלשון ספיר שיכולין עוד להאיר 'חמישים יום' פ' כל 50ה יום. על ידי שיתעורר עצמו בתשובה ובלימוד התורה. **עבודת ישראל**.

ערב יום טוב

יח. מצוה לשמוח ברגל בבשר וויין, לכן יקנה יין טוב ובשר בהמה .

- גם נשים חייבות במצוה זו מזה"ת לכן יקנה להן דברים המשמחים כגון בגד חדש ותכשיטים נאים, וכן לילדים בראוי להם כגון מגנטות וממתקים קינדער ביכל וכדו'.
- נוהגין לתלות פרחים ועשבים.
- מצוה להסתפר לכבוד הרגל, ועדיף לפני חצות. הצות קרית טאהש בשעה 12:52
- נוהגין כהאר"י "שלא להסתפר עד יום ערב שבועות. ויש שהתירו בלילה שלפניו.
- יקצוץ צפרניו לכבוד יו"ט. והיום מותר לקצוץ צפרני ידיו ורגליו ביום אחד.
- חייב אדם לטהר ברגל בטבילה במקוה בעריו"ט.
- לובשין בגדים נאים לכבוד החג. מ'מזעג שוין באנייען ערב יו"ט.
- ילך לישון בערב יו"ט שיוכל להיות ער בלילה עד עלוה"ש.
- גם יראה שילדיו יישנו כדי שיהיו קצת נעורים בלילה.
- להכין פלעסטיק טישטוכער לשלחן הסעודה לכל הסעודות של החג, וגם המילכיגע סעודה. להכין געריסענע פאפיר / זילבער פאפיר.
- לכוון את הלקעטערס, עירקאנדישן, קראקפאטס, שבת זייגער'ס וכו'.
- להכין מים חמים בפערקולעצטער. / פרידזשידער למצב שבת.
- צריך להכין ולהטיב אפברענען את הנרות לשני ימים.
- המזכירים נשמות גם הנשים יכינו נרות נשמה של 48 שעה, נר לכל אחד ואחד ולהדליקם בבית בערב יו"ט יו"ט, או בכיהמ"ד ביום ב' לפני יזכור.
- המדליקים בפתיל צף, וכניסו את הפתילה מעריו"ט ויפרידו אחד מחברתה, ובד"י מותר להכניסה ביו"ט אם הנקב פתוח, ולהפריד אסור.
- להדליק 2 טאג'יקע ליכט כדי שיוכל להעביר אש ביום טוב לצורך הדלקת נרות יו"ט ובישול ושאר צרכי החג.

לה. **זמן הדלקת הנרות בערב יו"ט קרית טאהש 8:12**

נישט פארגעסן עירוב תבשילין

ליל התקדש ההג

- אין אומרים הודו לפני מנחה בחג השבועות.
- מאחרים קצת תפילת ערבית כדי שימלאו "שבע שבתות תמימות".
- אין מדברין דיבור מיותר מ'ברכו' עד 'כתר' בתפילת מוסף שלמחרת.
- אם יש נחיצות גדול לדבר, עדיף שיאמר לשון הקודש.
- מכוונים בברכת אהבת עולם במעריב לצאת ידי ברכת התורה עד למחר כשיקום משנתו.
- אחר מעריב טוב לומר פסוק חומש או תיבה לתחיל התיקון כדי לסמן תיבה להכריזה.
- הנשים מדליקות בליל א' בזמן הדלקה"נ כבכל שבת ^{[מסורות:מבשרת}
- ומברכות אשר קדשנו במצותיו וזווננו 'להדליק נר של יום טוב'.
- הנשים מברכות "שהחיינו" בהדלקת הנרות בב' הלילות.
- המזכיר נשמות ידליק כעת נרות נשמה. **נר לכל אחד ואחד**. "ינ באחד לב' ההורים.
- האוכל ושותה בחג ואינו מאכיל ומשקה את העניים, הרי זה שמחת כריסו ולא שמחה לפני ה', ולכן זימין אורחים או יתרום צדקה לעניים.
- שכח יעלה ויבוא חוזר ומבכר, אבל הנשים אין צריכות לחזור ולברך. א"ה רע"א

סדר הלילה

- בטל, כי בלילה הזה האדם נידון על לימוד התורה לכל השנה הבעל"ט, ולכן יתפלל ויבקש הרמים שיוכה להיות קשור ודבוק בתורה הק' כל ימי חייו הוא זורעו אחריו.
- כתב הארז"ל "כל מי שלא ישן בלילה הזה כלל אפילו רגע א' ויעסוק בתורה כל הלילה, מובטח לו שישלים שנתו, ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא", ו"במה שיעסוק האדם בלילה זה, בזה יהיה עסקו כל השנה"
- ותבם השל"ה הק' שהניער כל הלילה ניצל מ'כרת' ש'כרת' אותיות כת"ר. ומוסיף רבי חיים פלאג"י, שהניער כל הלילה זוכה גם כן לבנים ובני בנים תלמידי חכמים, ועושה תיקון לשכינה, ומתקן מה שפגם בעיניו.
- ובלילה הזה אפשר לתקן כל ה'ביטול תורה' שעשה כל השנה, וגם מתקנים ביטול הזמן של כל לילות השנה. ^{[מ"ב בשם ספר"ק}
- כתב היעב"י: "לא יעסק בלילה בדברים בטלים ושחוק, כי אז נאה להם השינה ונאה לעולם".

- אנו נוהגים כמנהג קאמארנא שלא לומדים משניות בליל שבועות וזה על פי הסוד.
- מותר לומר בבית, אך ברוב עם עדיף.
- קטנים אינם בכלל חיוב לומר תיקון, ויש שמרגילים אותם מטעם חינוך. ישראל וזמנים.
- עצה טובה להורים ואף חובה עליהם לשמור על ניהם בלילה הזה שלא יסתובבו בחוסר מעש, בלי אחריות משום שהבטלה מביאה לידי חטא, וד"ל.
- דבר בעתו מה טוב לשפוך נפשו בימים האלה שיוכה הוא ובניו לכתרה של תורה ללמוד וללמד לשמור ולעשות פלא ויעץ
- יש להיזהר בברכת שהכל ובורא נפשות בלילה זו וטוב שכששותה יברך ברכת שהכל וישתה שיעור ותיכף יברך בורא נפשות, ולא יסמוך שבקרוב ישתה שוב אלא כשירצה לשתות יברך שוב. ואם עדיין לא בירך ברהמ"ז לא יברך שהכל ובו"נ כלל.
- אם כיון לפטור השתיה של משך כל הלילה א"צ להזור ולברך בכל פעם כל זמן שלא עבר שיעור עיכול חצי שעה במשקה או 72 מינוט במידי דמיכל, אבל אם עבר שיעור הג"ל או אם יצא מנכ"ת המדרש, ואח"כ חזר, צריך לחזור ולברך, ששינוי מקום נחשב להיסח הדעת.
- כחצי שעה** או פחות סמוך לעלוה"ש טובלין במקוה ד' מבילות כנגד ד' אותיות שם הוי"ה.
- זמן עלות השחר קרית טאהש בשעה 4:04**
- זמן משיכיר לקר"ש קרית טאהש בשעה עלות 4:25**

- כשיגיע עלות השחר יטול ידיו כנטילת כל בוקר ח' פעמים לסירוגין ולא יברך עליה, ויטול ידיו בין אם מטל כבר בין אם לא, וא"צ להפסיק הלימוד לזה אלא לאחר הלימוד יטול ידיו
- מותר לילך ד' אמות קודם נטילה זו.
- ומזמן זה ואילך אסור לאכול, עד שיקדש קידוש היום לאחר התפילה, אין לאכול מזונות בשיעור כביצה מחצי שעה לפני עלוה"ש.
- אין קורין שוב קרי"ש שעשה"מ ואין מברכין המפיל, ואם הלך לישון קודם העלות יקרא.
- נהגו ישראל בפרישות בחג השבועות.

ברכות השחר וברכות התורה – וקריאת שמע

- בענין ברכת התורה וברכת השחר רבו הדעות והעצות ואנו נוהגין כפי שעשה מרן רביה"ק זי"ע ויש בזה כדי לצאת כמעט כל הדעות וכך הסדר: אין מברכין ברה"ת וברה"ש לפני העלות וגם לא לאחר העלות אפילו כשישן אחה"צ. **אלא כשישכים**
- בתפילת אהבת עולם של ערבית יכוון לצאת בברכה זו לימוד התורה של כל הלילה עד למחר כשיקום בבוקר ויברך ברכת התורה כרגיל.
- אחר העלות עדיף שימתין עד זמן משיכיר ויקרא קרי"ש בלי ברכת התורה.
- ילך לישון וכשיקום יטבול שוב ויאמר ברה"ת וברה"ש כרגיל ובה יצא ידי כל הדעות.
- אם אינו הולך לישון אחר העלות, וישן בצהרי עריו"ט יכול לומר ברכת התורה וברכת השחר, **אחר עלוה"ש** ולא יברך ענטי"י ואשר יצר אא"כ נפנה לנקביו, וברכת אלוקי נשמה לא יברך כלל.

סדר היום

שים לב: השנה הל' יום ב' להיות שב"ט לכן הסדר היום שונה

- יתגבר כארי בתפלת שחרית לכל יתן שינה לעיניו ולעפעפיו תנומה, שלא יצא שכרו בהפסדו. וכן לא יפסיד את קריאת התורה ולא יחטפנו שינה בפרשת עשרת הדברות.
- מקובל בשם הרה"ק הר"ר ברוך'ל ממעזיבו זי"ע שאמר שירא מחג השבועות יותר מר"ה, כי בר"ה המשפט על ענינים גשמיים "א קויליטש ארויף א קויליטש אראפ" אבל בשבועות הרי דנים על רוחניות האדם.
- טובלין שוב במקוה לפני התפילה, אע"פ שכבר טבל בעלות השחר.
- סוף וק"ש לכתחילה s:29**. **בדיעבד s:03**.
- בברכת אהבה רבה יתפלל על פתיחת הלב ועיניים ללימוד תורה לשמה, וידוע מהבעש"ט שגילוי לו מן השמים טעם איהור ביאת המשיח משום שאין מאריכים באהבה רבה, כ"ש ביום זה שמבואר בתיקו"ז שבחג שבועות יפקון מן גלותא, ולכן דבר בעתו מה טוב שיאריך ויכוון בברכה זו כדי שלא לאחר ביאת המשיח.
- גומרים הלל שלם.
- אין אומרים הושיענו אחר שיר של הלויים
- ביום ב'** אחר תפילת שחרית אומרים סדר 'מגילת רות' אחר שחרית לפני קריאת התורה.
- ביום א' מזמרין קודם פתיחת הארון, קאפטיל ו"ט 'השמים מספרים' ופותחים הארון, ומזמרין קאפטיל כ"ד 'לדוד מזמור' ואח"כ אומרים ויהי בסעוד וי"ג מידות, וברך שמויה.
- בכל פעם של שאמרים ד' ד' נהג רביה"ק להתחיל מויעבור ד' וכו'
- ביום ב'** אין אומרים ה"ג מדות ורבש"ע בפתיחת הארון
- בקריה"ת קורין הכהן לבימה, פותחים את התורה, ואומרים אקדמות, ואח"כ מברך הכהן. ב"עשרת הדברות" עומדין, כמעמד הר סיני שקיבלו את השכינה מעומד. **מקור**
- ביום א' מנגנים 'קה קלי וגואלי'.
- ביום ב'** אין מנגנים 'קה קלי וגואלי'.
- ביום ב'** מזכירין נשמות, גם הנשים, ואף כשהל בשבת. ואומרים אב הרחמים אפי' שיש ברית **צ**. **אין צריכין מנין להזכרת נשמות ולנשים מותר בבית, ויש לומר בלי ילדים בחדר**.
- יתגבר מאד במוסף כי אז גמר הפרי של תיקון הספירה ולימוד הלילה, לכן יתעורר בה הרבה כי הכל הולך אחר החיתום. (בן איש חי) ע"ז עוזה רח חי
- כנים נושאים כפיים. **ביום ב'** א"א רבוש"ע ויה"ר.
- אחר התפילה נוהגין בסעודת חלב ואח"כ סעודת בשר

צד. **זמן הדלקה"ג שבת קודש 8:13**

צה. הכנות לשבת קודש להכין נרות שב"ק

צו. לסדר ולהטמין המאכלים לכבוד שב"ק

צז. נוהג לטבול לכבוד שב"ק

צח. אין אומרים הודו במנחה

סעודה שלישית בשבת זו

צט. אין לומדים פרקי אבות.

ק. א"א צדקתך במנחה.

קא. בסעודה שלישית עושין נעילת החג

קב. שאר סדר מוצ"ש כבכל מוצ"ש

קג. מנהג ה'באגלייטן' אחר הבדלה

קד. דערמאונגט לעשות קידוש לבנה

קה. **זמן מוצאי יום טוב קרית טאהש 9:42**.

אחר יום טוב

קו. במוצו"ט מנדילים כמו בכל מוצ"ש ומתחילים 'הנה קל ישועתי'

קז. ומברכים על הבשמים ועל הנר.

קח. מרבין קצת בסעודה ביום אסרו חג של שבועות, ואסור בתענית ובהספד .

קט. אין אומרים תחנון ואין מתענית עד י"ג בסיון.

קי. צריכין לזכור להפריש מעות זיכור לצדקה ולא יאחרם.

קיא. **שבת נאך שבועות ס'נאך שבועות השומת רדכי - אבות טהרות**

מאכלי חלב

קיב. נוהגים שאוכלים "קידוש" עם מאכלי חלב לאחר התפילה.

קיג. צריך לברר קודם הברכה איזה ברכה מברכין על הטשיז קעיק בלינצעס.

קיד. טוב לברך על מזונות ועל שהכל, ואז לאכול הספיקות.

קטו. להקפיד במפה של חלב וכלים של חלב, להחליף המפה והכלים ולשטוף הפה והידיים, להמתין חצי שעה, ונטלין ידיים לסעודת יו"ט עם מאכלי בשר.

קטז. יש לברך על המחיה, ויש אף מחמירין לצאת מפתח ביתו קודם נטילת ידיים.

קיז. ויש לזכור שמוטג מאכלי החלב אינו מבטל את הדין המחוייב לשמוח ביום טוב בבשר וביין.

קיח. מותר ליטול לסעודה אף כשלא עבר חצי שעה ובלבד שלא יאכל בשר לפני שעבר החצי שעה.

קיט. מאכלי חלב נהוג רק ביום א' ומקצת נהוג גם ביום ב' ויש מקומות שעשו סעודת הלילה חלב.

קכ. טשיז קעיקס שמעורב בתוכו רק מעט קמח כדי צוואמהאלטן די טייג ברכתו שהכל ובורא נפשות. **בלי הקראסט**

קכא. ולגבי ברכה אחרונה אם אכל שיעור 27 גרם - אוזי גרויס ווי א קליין ברוינפן גלעזיל ממין הדגן לבד כלומר מן העיסה או הבצק יברך על המחיה, ואם לאו מברך בורא נפשות.

קכב.

שושנים ופרחים אילנות ועשבים

קכג. נוהגים להשיב רויון און בלומען בבתי הכנסת וכבית פנים ולא בחוץ לכבוד חג השבועות.

קכד. מותר לטלטל פרחים ביו"ט ממקום למקום, אבל לא פלענ"ט שזו מוקצה ואסור בטלטול.

קכה. מותר גם להוסיף קצת מים פחות מ%50 אם הפרחים כבר נפתחו כל צרכם.

קכו.

פאלשע בלומען – פאלשע מנהג - אבל הנה להם לישראל. והפאלשע בלומען שיש להם מקום מיוחד אסור בטלטול, וכן כל דבר נוי או אילנות שיש להם מקום קבוע אסור לטלטל.

קכז. אין לקנות ממועת מעושר, **מקור** ומצד ההלכה אין צריך להוציא על זה ממון הרבה משום ואנהו וכדו'. **מקור**

קכח. צריך לחנך את הילדים שאין לקטוף עצים ופרחים מחצר פרטי או ממקום הקדש בלי רשות הבעלים משם גזל, ואף מחצר משותפת שגר שם, לפעמים השכנים אינם מסכימים שיקטפו את הפרחים שבחצר.

הנהגות טובות ביום זו

קכט. משה רבנו תיקן שיהיו דורשים הלכות חג בחג, לכן ישתדל לעסוק בתורה ביום חג השבועות.

קל. יש שנהגו לקרות שטר אירוסין ותנאים והכתובה שבין ישראל לאביהם שבשמים,

קלא. יש לספר עובדא ממין הבעש"ט הק' שיום ההילולא הל ביום א' של חג השבועות.

קלב. מה טוב אם יחדש איזה חידוש בתורה האסיפ טב ולכה"פ ישמע איזה חידוש שלא ידע קודם.

קלג. ביום ב' דשבועות הילולת דוד מלך ישראל עומרים כל ספר תהלים בציבור ויעלה לרצון ביותר.

שמות ההג: שבעו"ת ר"ת. ש'בועות, ב'יכורים, ע'צרת, ו'קציר, ת'ורה.

עניני ההג: עם סגולה - קבלת התורה - סיום הספירה - תיקון הלילה - שתי הלחם - בלומען - מאכלי חלב - אקדמות – רות - דוד המלך - בעש"ט הק'

רמזי ההג: אורייתא מושולשת תורה נביאם כתובים, לעם מושולש בתים לוויים ישראלים, ע"י תליתאי ארזין מרים משת. **ביום תליתאי** לשלישת ישי הגבלה. **בחודש השלישי** סיון. **בני אברהם יצחק יעקב**. **קרעפלעך**

ג' קרנות. רב שמואל תלמודאי אתלמודיה כל תלתין יומין.

יבא טוב ויקבל טוב מטוב לטובים; יבא טוב - זה משה, דכתיב: 'ותרא אותו כי טוב הוא', ויקבל טוב - זו תורה. דכתיב: 'כי לקח טוב נתתי לכם', מטוב - זה הקב"ה, דכתיב: 'טוב ה' לכל', לטובים - אלוי ישראל, דכתיב: 'הטיבה ה' לטובים'.

בלומען: 1) זכר לפרחים ועשבים בהר סיני, 2) זכר ל"כל דיבור של הקב"ה נתמלא העולם כולו בשמים", 3) בעצרת נידונים על פירות האילן. 4) זכר להגיגת הקציר וראשית הבכורים, 5) עשבים גדלים על שפת הנהר לרמו על משרע"ה שהניחו אותו ביום זה ביאור. 6) רמז על "למנצח על שושנים", שנאמר על תלמידי חכמים שנאים במעשיהם כשושנים.

מילכניג'ס: 1) מפני שניתן להם מצות שחיטה והכל היה טריפה. וביום של קבלת התורה היה הפעם הראשונה שאכלו חלב, כי עד נחשב לאבר מן החי שאסור לכן נח. 2) התורה נמשלה לחלב, "דבש וחלב תחת לשונך" וכמו שהחלב יכול לקיים כל הגוף, כך התורה היא המזון הרוחנית לנשמה. 3) חלב גימ' '40' לזכר 40 יום שמשרע"ה עלה לשמים. 4) ע"פ הוזה"ק כל יום מהשם"ה ימים בשנה מכוון כנגד השם"ה לא תעשה שבתורה, והל"ת שמכוון נגד שבועות היא "לא תבשל גְדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ". 5) מנחה חדשה לה' בשבועותיכם ראשי תיבות 'חלב'. 6) הר סיני נקרא גם "הר גִּבְנוֹנִים" מלשון 'גבינה'. 7) משה הושלך ליאור בז' סיון, ולזכר שלא רצה לינוק חלב אשה נכריה. 8) קבלת התורה היה בשבת ואסור לשחוט ולהעזיל הכלים, לכן הוכרחו לאכול חלב. 9) למו"ע בשבת נתנה תורה, א"כ היו צריכים לקדש על היין, אך כל היינות שלהם היה בדין נכרי, וא"כ היו צריכים לקדש על חלב שמרוי ומשכר כיון. 10) צריכין לעשות סעודה לגמור מצות ספירת העומר וא"א לעשות סעודה בבשר, כי לא ניכר שנעשית לשם כך רק לכבוד יום טוב, לכן עושין ממאכלי חלב לשם ספירת העומר. 11) בווה"ק 'חלב' רומז ל'חסד' גוון לובן והנה להגיד **בבקר חסד**"ר ר"ת חלב". 12) 'גבינה' גימטריה 70, לרמז שבעים פנים לתורה. 13) יש שעושים סעודת חלב על פת כדי לציין קרבן "שתי הלחם" המיוחד שהוקרב

במקדש בשבועות. 14) המלאכים אכלו בשר בחלב אצל אברהם אבינו, משא"כ אנו לא אכלנו ולכן קיבלנו התורה.

פ

קרעפלעך: 1) קרעפלעך של ג' קרנות, כי כל מעשה אותו היום משולש בחודש השלישי וכו'. 2) בזמנים ש"מכים", פורים – המן, הושענא רבה – הושעננות, עריו"כ – כפרות, ובשבועות עם קבלת התורה מכים את היצר הרע, בראתי יצר הרע בראתי תורה בתליון. 3) הרה"ק מקאצק אמר גם בשבועות מכים "אויב מען שלאגט נישט כפרות מיט די עולם הזה, קען מען נישט מקבל זיין די תורה". 4) בכל זמני קבלת התורה מרמזים שמוצניעים התוכן כעין שמירה מעולה, שבועות = קבלת התורה, יום כיפור = לוחות שניות = הו"ר מסיימין התורה, פורים = קימו וקיבלו באהבה. 5) באבני הר סיני מציור צורת סנה, וכששוכרים האבן נגלה הסנה בכל חלק בפנימיות, כן ענין הקרעפלעך עשויים ג' קרנות, וכשמחלקים לחצאים יש לכל חלק ג' קרנות, וכשמחלקין אותן החצאין לחצאין, עדיין יש בכל אחד מהם ג' קרנות וכן לעולם, וזה דומה להר סיני, וזה שמוסתר המאכל בתוכו מראה על הפנימיות של ציור הסנה שהוא פלא אלקי. 6) מאכל הקרעפלעך עוטפים את הגבינה בעיסה, ואינה נראית מבחוץ. לרמז על זה שבתוכיות ליבנו נסכסה וגם כלתה נפשנו לעבדו ית"ש אלא שאור שבעיסה מכסה ומועכב בעדינו. 7) בקרעפעך הרי מוצניעים גבינה מתוקה לתוך העיסה, ואם יש נקב קטן אז כל המתוק שבה זב לחוץ ונאבד, להורות בזה שגם התורה הק' צריכים ללמוד ולהצניע היטיב בתוך הלב, ולא לתת לדברי תורה לזוב החוצה, ואז י שאר המתיקות שבה לנצח נצחים. 8) הרה"ק ארון לייב מפרעמישלאן זי"ע אמר, שמי שלא אכל קרעפליך מטוגן בדבש, סימן הוא שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני.

תיקון ליל שבועות: 1) אידן זענען פארשלאפן, הקב"ה האט זיי געוועקט בקולות וברקים. 2) געווארן ממלכת כהנים און געמיינט אז מלכים שלאפן ביז שלוש שעות. 3) מובטח לו שישלים שנתו. 4) זוכה לגילוי אליהו. 5) זוכה לבנים ובני בנים תלמידי חכמים. 6) ער וועט נישט פארשלאפן זיין מזל. 7) מתקן פגם העיניים של כל השנה. 8) **סמוך לעלות השח' שערי שמים פתוחים לכל הלומדים**.

מגילת רות: 1) ללמדך שכל המקבל את התורה מעוני כמו נעמי ורות סופו לקיימה מעושר שנישאה לבית המלכות. 2) הסיפור אירע בעת קציר חטים, ועכשיו אנו בחג הקציר. 3) המגילה מספרת על ייחוס דוד המלך, שבשבועות הוא יום פטירתו. 4) מגילה מספרת ש'רות' קיבלה עול תורה ונכנסה תחת כנפי השכינה, שזה התרחש גם לכל עם ישראל בשבועות.

ברכו עד כתר: בכתר עולה כל קישוטי כלה שעשה בלילה. **הזמן של כתר מסוגל** ליראת השם לכל השנה.

פרנסה: בעצרת נידונים על פירות האילן.

תרי"ג מצות: הלימוד של תרי"ג מצות **מסוגל לפרנסה**.